

# OPINIONS

Nº 46 - Any 2013

## “Esperança”

31 de Març del 2013

*Malgrat que, els mitjans de comunicació van omplir en el seu dia, fins associar-nos, espais escrits o televisius sobre Benet XVI i la seva renúncia a la càtedra de Sant Pere, m'ha semblat adient recordar una petitíssima part de la seva biografia que, en el seu dia, em va cridar l'atenció.*

*En el 2010 en una entrevista concedida al periodista i escriptor suís Peter Seewald, Benet XVI, va comentar la possibilitat que, si es trobava sense prou força física, mental o espiritual, per seguir com capdavanter de l'Església (cosa prevista en el cànon 332 del Codi de Dret Canònic), es plantejaria, com un dret i un deure, renunciar a ser pastor del gran ramat que forma l'Església catòlica.*

*Efectivament ha complert el que va dir. La traïció de persones properes a ell, la filtració de documents que ha originat el cas Vatileaks (destapat a començaments del 2012 pels medis de comunicació italians), on es posava de manifest, entre altres, unes cartes escrites pel nunci del vaticà als Estats Units Carlo María Viganò dirigides a Benet XVI, en què, manifestava amb pesar, la corrupció, prevaricació i mala gestió de la cúria que dirigeix i exerceix el govern de l'Església. Les finances i el seu banc (sota vigilància policial per presumptes irregularitats en les seves inversions). L'abús de poder. L'ostentació que es fa cada vegada que es reuneixen els purpurats per fer celebracions. La pèrdua progressiva de religiositat d'una quantitat important d'estaments interns de l'Església i de feligresos. Les denúncies fetes per casos on la sexualitat ha estat la protagonista per una part del clergat que compon l'Església catòlica, etc. etc....*

*Tot plegat, presenta uns problemes de tal magnitud que sembla han desbordat a Benet XVI i, a la seva edat, és possible no s'hagi trobat amb prou forces per afrontar-los i solucionar-los.*

*Però, abans de comunicar la seva renúncia, va voler esbrinar si eren certes les denúncies que arribaven d'arreu del món i sobre tot del nunci Viganò, on acusava de pràctica de pederàstia i homosexualitat en algun seminari i diverses parròquies i, de malbaratament de diners destinats a països del tercer món on la fam és el “menjar” diari.*

*Per aclarir-ho, va encarregar als cardenals Julian Herranz, Josef Tomko i Salvatore de Giorgi fer una investigació profunda. Se sap que, aquesta investigació duta a terme de manera exhaustiva ha finalitzat i que, la globalització de l'informe sobrepasa les 300 pàgines, però, el seu contingut, de moment, no ha estat filtrat en cap medi de comunicació, resta en mans de Benet XVI i, suposadament es creu, el posarà, com altres documents, en mans del papa Francesc perquè pugui actuar segons cregui oportú.*

*Benet XVI ja és papa emèrit. A part del cas Vatileaks, d'haver renunciat al seu pontificat i de ser un gran teòleg, escriptor i melòman, també passarà a la història per no haver fet cas de tantíssimes denúncies que va rebre (mentre va ser prefecte de la Congregació de la fe durant dues dècades), per abusos sexuals i disbauxes, perpetrades per jerarquies i preveres de l'Església catòlica.*

Denúncies que van ser arxivades, o com a molt, només van servir per amonestar o, en algun cas, traslladar qui n'havia estat objecte.

No fa gaire, va voler esmenar aquest error demanant perdó en nom de l'Església, però, malgrat aquest gest, és un pas important per reconèixer faltes comeses. No n'hi ha prou amb emetre unes paraules perquè les circumstàncies obliguen. És amb un canvi d'actitud quan es demostra la sinceritat del penediment.

I... ¿s'ha fet alguna cosa al respecte?. De la mateixa manera que s'ha posat en coneixement del món, noms i residència d'algun jiji indesitjable!!! que ha practicat pederàstia o abús sexual en qui no té prou madurés física o mental per rebutjar-ho. No s'ha sabut que l'Església, després de rebre acusacions fefaents contra algun dels seus clergues, hagi posat en mans de la justícia ordinària, cap cas, perquè actués com està previst, per llei, en el Codi Penal.

¿Per què aquests "tipus" de ministres de l'Església, segueixen protegits sota el paraigua del Dret Canònic i no són allunyats del seu ministeri i empresonats com qualsevol delinqüent...?

### **Una Opinió personal**

Benet XVI no ha estat mai "sant de la meua devoció". Diuen que ha estat un bon teòleg i escriptor però... aquestes, són qualitats que a mi com una catòlica que trepitja esglésies, que escolta pesades homilies de qui es creu dóna lliçons amb el seu saber, que veu com l'espiritualitat va minvant a tots nivells, dins i fora de l'Església, que els bisbes s'imposen amb prepotència i no escolten, que els capellans van escopetejats per abastir les necessitats imprescindibles de les parròquies, que les litúrgies s'han convertit en pura rutina sense estimular ni un mínim, la religiositat de qui assisteix a les mateixes produint alhora, un desencís i desgana per freqüentar-les...

Per tot això i més... els seus escrits, que diuen són d'una gran profunditat però què, no han arribat d'una manera planera, als milions de catòlics que som els que veritablement formem l'Església. Per tot això... M'han deixat indiferent.

Hi hauria moltes més coses per escriure sobre Benet XVI, ben segur moltes bones i alguna no tant, però totes... formen part del passat. El Jutge Suprem, serà qui dictamini si el comportament que va emprar en el decurs del seu ministeri, va estar... el que calia.

Des de la meua petitesa, li desitjo llarga vida perquè pugui gaudir amb serenitat i pau, de moments d'oració i del que tant li agrada: la música i l'escriptura.

"Habemus papam" pontífex Nº 266.

Pel que s'ha vist a la TV i, per comentaris efectuats de boca a orella, la popularitat adquirida només en unes setmanes pel nou papa, ha estat imprevisible, la seva espontaneïtat i senzillesa ens ha captivat.

Com quasi tots els Jesuïtes: és una persona amb una gran formació acadèmica, però, sembla ha adoptat "la regla" dels franciscans que prioritza: la pobresa, el diàleg, la tolerància i la humilitat sobre altres coses i, ho va demostrar, gastant moltes soles de sabates pels camins de la seva diòcesi per apropar-se a la gent senzilla que necessitava ajuda material o espiritual.

Però... (seguint amb una opinió personal) per fer una renovació, resoldre els problemes existents i, exercir la seva teocràcia amb saviesa, coratge i molta mà esquerra, necessitarà... alguna cosa més que aquestes qualitats, en uns temps que les aigües baixen braves i revoltes.

En diverses ocasions s'ha manifestat oposat a l'avortament i al matrimoni gai; però, no ho ha fet obertament sobre el vot de castedat que tenen obligació d'observar els capellans catòlics ni, sobre el poder exercir, les dones, algun ministeri dins l'Església catòlica.

La dona demana prendre un paper actiu en la litúrgia i, ha demostrat que té prou qualitats i està capacitada per dur a terme qualsevol missió que se li encomani.

¿Per què doncs, sabent que els seminaris són quasi buits i que cada vegada hi ha menys vocacions sacerdotals, segueix l'Església emprant tanta misogínia...?

Pel que fa al celibat fa temps que un sector de l'Església catòlica demana sigui **opcional**.

El celibat no hauria de ser una **imposició** sinó una **opció** per qui vol seguir Jesús exercint el ministeri sacerdotal dins l'Església Catòlica, la qual cosa, obliga al contacte amb la gent i a compartir vivències amb la comunitat a la qual pertany... amb el risc que això comporta.

Segons va manifestar Joan Pau II el juliol de 1993, la castedat no és essencial per exercir el sacerdoci i, no va ser una llei promulgada per Jesús als seus deixebles perquè la complissin, ans el contrari, quasi tots eren casats i el seguïen amb les seves dones.

Malgrat hi ha algun sacerdot que practicar aquest vot no li resta ni un segon de dormir perquè la seva libido és minsa, o... algun altre que creu és una imposició que s'ha de seguir al peu de la lletra (encara que sigui un anacronisme imposat a tot el clergat en l'any 1139 en el segon Concili Lateranense i, reiterat posteriorment en el segle XVI en el Concili de Trento), trobaríem qui **sí** té veritable necessitat d'expressar la seva sexualitat.

Uns: perquè sobreeixits d'erotisme, els és essencial practicar sexe en soledat o en companyia. D'altres, degut a circumstàncies on l'amor juga un paper important, necessiten demostrar els seus sentiments. Uns sentiments que van de la mà de la seva vocació sacerdotal a la que no volen renunciar, però que, els produeix desassossec i, al mateix temps, sensació de culpabilitat perquè l'Església catòlica **imposa** no exterioritzar-los.

La **imposició** del celibat sembla només l'haurien d'emprar religiosos i religioses que han escollit seguir "La Regla" del fundador o fundadora de l'ordre a la que pertanyen, la qual obliga, juntament amb la pobresa, l'obediència i la pregària, a dedicar, dia rere dia, a acomplir aquests vots.

Però... l'abstenció sexual quan representa un sacrifici, tant si es porta a terme per obligació com per devoció, és "mala consellera", pot arribar a ocasionar, en qui la practiqui, una falta de maduresa emocional i, alhora, desenvolupar malalties psicosomàtiques que no solament afectaran la ment, sinó també, repercutiran negativament en el seu cos.

¿Per què a l'Església catòlica l'interessa tant que segueixi vigent una imposició que va totalment "**contra natura...**" ?

Però, el celibat i el paper actiu de les dones dins l'Església, és "peccata minuta" davant tants problemes que el Papa Francesc té, per resoldre, com a representant de milions de catòlics que esperen veure en el seu treball, dedicació, renovació i transparència.

Problemes com... la desídia d'alguns sacerdots que han convertit la seva missió en pura rutina sense tenir en compte estimular, als feligresos, en seguir les ensenyances que el Mestre va donar perquè es complissin i fossin difoses arreu del món <<Aneu per tot el món i prediqueu...>> Marc 16,15-20.

O com... la materialització progressiva de la societat que va deixant de banda, o modifica, valors que ens van ensenyar de petits. Uns valors on l'Església, tenia un paper molt important, però que, sembla ha anat decreixent per diversos motius.

Un d'ells podria ser, descobriments que la ciència ha posat i posa al nostre abast, veritats inqüestionables, que no tenen res a veure amb els mites que ens explicaven de petits quasi com a dogma de fe. Mites que, podem llegir encara, en qualsevol llibre d'Història Sagrada.

*També trobaríem que, un dels culpables del progressiu desencís d'una gran part de catòlics, ha estat el comportament que durant segles ha prevalgut i, segueix prevalent dins l'Església, d'anteposar en moltíssim casos: el poder, el diner i la satisfacció personal per damunt del què havia de ser "l'essència" del cristianisme, arrel i soca d'unes branques on, una d'elles, és el catolicisme.*

*Malgrat l'esmentat i altres causes que poden motivar el moment "delicat" pel que passa l'Església Catòlica. Quan es parla d'aquest tema a nivell de carrer, una gran quantitat de persones sol exterioritzar el que pensa dient: "Jo crec en Déu però no en els capellans..." No deixa de ser una expressió que demostra que, tot estant desil·lusionats com l'Església porta a terme el seu ministeri, segueixen creient en un Déu que... potser amb el pas del temps han anat fent a la seva mida però que, segueix present en la seva vida encara que sigui de manera llunyana.*

*Sembla que el papa Francesc té present aquest moment actual de l'Església i vol tallar, de soca-rel, molts dels problemes què ha heretat del seu antecessor.*

*¿El deixaran fer i, acataran "els consells" d'austeritat i de sobrietat que de moment ha exposat a cardenals, arquebisbes i bisbes, acostumats com estan alguns d'ells a un nivell de vida en què, la pobresa ha estat substituïda per l'ampul·lositat; la humilitat per "l'endiosament" i, el celibat per una sexualitat embrutida ...?*

*Desitjo que el papa Francesc tingui una llarga vida i que l'extirpació d'un pulmó, que se li va practicar anys enrere, no li ocasioni cap impediment per poder portar a terme aquesta gran renovació, tan necessària, que s'ha proposat.*

*Com a catòlica, restaré a l'expectativa de veure què succeeix amb el temps.*

*Però, de moment, amb el seu comportament, ha aportat la il·lusió generalitzada que les coses poden canviar en un termini no llunyà i, ha carregat al meu esperit, d'una cosa tan meravellosa com és, tenir... "ESPERANÇA".*

**M<sup>a</sup> Mercè Usón**

